R5664 (page 106)

நாகரிக இராட்சதர்கள் மீது வெற்றிகள்

A FRIEND IN NEED – A FRIEND INDEED

1 சாமுயேல் 20

“சிநேகிதன் எல்லாக் காலத்திலும் சிநேகிப்பான்.” - நீதிமொழிகள் 17:17

வரலாறானது நட்பிற்குச் சிறந்த இலக்கணமாக திகழ்ந்தவர்களைக்குறித்துப் பதிவுசெய்துள்ளது; ஆனால் அவைகளில் தலைச்சிறந்தது நம்முடைய பாடத்தில் இடம்பெறும் சம்பவமாகும் அதாவது இஸ்ரயேலின் அரியணைக்கு வருங்கால வாரிசாகக் காணப்பட்ட, சவுலின் குமாரனாகிய யோனத்தான், தெய்வீகத் திட்டத்திலும், ஜனங்களுடைய இருதயங்களிலும் தனக்குப் போட்டியாளனாகக் காணப்பட்ட தாவீதின்மீது கொண்டிருந்த நட்பும், அன்பும் ஆகும். இவரது நட்பின் தூய்மையும், சுயநலமின்மையும், பரிணாம கோட்பாட்டிற்கு முற்றிலும் முரண்படும் விதத்தில் அந்தக் காலங்களில் சிலரால் பெற்றிருக்கப்பட்ட சான்றாண்மையை/நற்குணத்தை நமக்கு விவரித்துத் தருகின்றதாய் இருக்கின்றது.

யோனத்தானிடம் காணப்பட்ட அன்பின் ஆவியானது, இவரது தந்தையும், இராஜாவுமாகிய சவுலிடம் காணப்பட்ட பொறாமையின் ஆவியினின்று முற்றும் வேறுபட்டுத் தனித்துவமாய் ஓங்கி நிற்கின்றது. தாவீது கோலியாத்தை வென்ற பிற்பாடே, யோனத்தான் அவரை முதலாவது சந்தித்திருக்க வேண்டும். அழித்துப்போடப்பட வேண்டியவராகவும், தனக்குப் போட்டியாய் இருக்கின்றார் என்பதாகவும் தாவீதைக்குறித்து எண்ணுவதற்குப் பதிலாக, பெருந்தன்மையுள்ள யோனத்தான் தனது சொந்த இராஜ வஸ்திரத்தைக் கழற்றி, தனது வாள் மற்றும் பிரபலமான தன் வில்லோடுகூடத் தாவீதிற்குக் கொடுத்தார்.

அருள்திரு Alex Whyte-அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்: யோனத்தான் சவுலுடைய மூத்தக் குமாரனாகக் காணப்பட்டார்; இப்படியாக இவர் இஸ்ரயேலுக்கு அடுத்துவரும் இராஜாவாகக் காணப்பட்டார். சௌந்தரியமும், துடிப்பும் கொண்டவராகவும், மனவுறுதி மற்றும் வீரமும் உடையவராகவும் திகழ்ந்த யோனத்தான், இராணுவத்தின் பெருமையாகவும், பொது ஜனங்களுக்குக் கண்மணி போன்றவராகவும் காணப்பட்டார். இவரது சிநேகிதர்கள் இவரது அழகின் நிமித்தமாகவும், வேகமாக ஓடும் இவரது திறமையின் நிமித்தமாகவும், இவரை மறிமான் என்று அழைத்தார்கள். இவரது தந்தையினுடைய மகா அவலமான மீறுதல்கள் நிமித்தம், [R5664 : page 107] இவர் உடனடியாக இஸ்ரயேலின் இரண்டாம் இராஜாவாகவும், சவுலுக்கு அடுத்தபடியாக சிங்காசனத்தில் வர வேண்டியவராகவும் காணப்பட்டிருந்திருப்பார். இன்னுமாக ஒரு சிங்காசனத்திற்கு நிலையான தன்மையையும், ஒரு கிரீடத்திற்குப் பிரகாசத்தையும் கொடுக்கின்ற இருதயம் மற்றும் உன்னத குணநலன்களோடு, அதுவரை சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்த எந்த ஓர் இராஜாவைப்பார்க்கிலும், யோனத்தான் சிறந்தவராகவே இருந்திருப்பார். உண்மையான நண்பன் கிடைக்கப்பெறுவது போன்று, ஜீவியத்தில் வேறு எந்த ஆசீர்வாதமும் காணப்படுவதில்லை என்று முன்னோர்களில் ஒருவர் நன்றாகவே எழுதியுள்ளார்; மேலும் கவிஞன் ஒருவன் பின்வருமாறு எழுதியிருக்கின்றார்:

வாழ்க்கையில் ஒரு நண்பரைப்போன்ற மகிழ்ச்சியை வேறு எதுவும் தருவதில்லையே.

நம் சொந்த இருதயத்துடன் இணைந்து துடிக்கும் இருதயத்தில்
தீர்க்கத்தரிசனமும், நிறைவேறுதலும் ஒன்றாக இணைகின்றன.
நண்பனின் இருதயத்தை நாமும் அறிந்திருக்கின்றோம்,
நண்பனின் இருதயம் நம்மையும் அறிந்திருக்கின்றதுவே.
ஆபத்தில் உதவுகிறவனே நண்பன்

யோனத்தானுடைய நட்பும், அன்பும் உணர்ச்சிவசப்பட்ட வகையானதல்ல. அது நிஜமான அன்பாகும். இவர் வார்த்தையில் மாத்திரம் அன்பு செய்தவராகக் காணப்படாமல், கிரியையிலும், நிஜத்திலும் அன்பு செய்தவராகக் காணப்பட்டார்; தனது தந்தை, தனது நண்பனுக்குத் தயை பாராட்டினபோது மாத்திரம், இவர் தாவீதை அன்புகூர்ந்தவராகக் காணப்படவில்லை; இன்னுமாகப் பொது ஜனங்கள் தாவீதைப் பாராட்டியபோதும், இப்படியாக தவீதும் மற்றவர்களின் தயையைப் பெற்றவராகக் காணப்பட்டபோதும் மாத்திரம், அவரை அன்புகூர்ந்தவராக யோனத்தான் காணப்படவில்லை; மாறாக இராஜா தன் நண்பனுக்குச் சத்துருவாக மாறி, அவரது ஜீவனைக் கொன்றுபோட நாடினபோதும்கூட, முன்புபோலவே யோனத்தான் அவரை அன்புகூர்ந்தவராகக் காணப்பட்டார். எந்த ஒரு நட்பும், பரிசோதிக்கப்பட்ட பின்னரே, நட்பாகக் கருதப்பட முடியும் என்பது என்னவோ உண்மைதான். சோதனையில், பரீட்சையில் நிலைநிற்காத எந்த ஒரு நட்பும்... தியாகங்கள் ஏதும் செய்திடாத எந்த ஒரு நட்பும் மாதிரியாகப் பின்பற்றப்பட வேண்டிய நட்பாகக் காணப்படுவதில்லை.

கனம்பண்ணுவதில் முந்திக்கொள்ளும் அன்பினைத் தம்முடைய பின்னடியார்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று கர்த்தரால் அறிவுறுத்தப்படும் அன்பின் வகையினை யோனத்தான் பெற்றிருந்தார். மற்ற வகை அன்புகளானது மேன்மையானவைகளாகக் காணப்பட்டாலும், இதுவே சந்தேகத்திற்கிடமின்றி பூமிக்குரிய அன்பிற்கும் மேலாக, தலைச்சிறந்ததாக ஓங்கி நிற்கின்றது; இதற்கு விசேஷமான காரணம், இது தேவபக்தியின் அடிப்படையினால் உருவான ஒன்றாக இருப்பதினாலேயே ஆகும். இன்னுமாக இதற்குக் காரணம் என்னவெனில், தாவீது கர்த்தரை அன்புகூர்ந்தவராகவும், காத்திருக்க வேண்டும் என்று அப்போது வெளிப்பட்ட கர்த்தருடைய சித்தத்தினால் தாவீது வழிநடத்தடப்பட நாடினவராகவும் காணப்பட்டதினாலேயே ஆகும்; தாவீது விவேகமாய் நடந்துகொண்டார் என்று பதிவுகள் தெரிவிக்கின்றன. ஞானத்தின் இந்த ஆவியினை யோனத்தான் கிரகித்துகொண்டதாலும், நீதியின் ஆவியினால் தாவீது வழிநடத்தப்படுவதை யோனத்தான் கிரகித்துகொண்டதாலும் இவர் தாவீதை அன்புகூர்ந்தார்.

நாம் எந்த விகிதாச்சாரத்தில் வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொண்டு, சத்தியத்தின் ஆவியினைப் பெற்றுக்கொள்கின்றோமோ, அதே விகிதாச்சாரத்தில் நாம் முடிந்த மட்டும் அக்கொள்கைகளை - அதாவது அது நட்பின் விஷயமாகவோ அல்லது இராஜாவிற்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமையின் விஷயமாகவோ அல்லது குடும்பத்தினருக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமையின் விஷயமாகவோ அல்லது நம் தேவனுக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமையின் விஷயமாகவோ, எதுவாக இருப்பினும், இவைகள் சம்பந்தப்பட்ட கொள்கைகளை உணர்ந்துகொள்ள முடிபவர்களாகவும், அவைகளைப் பின்பற்ற முடிபவர்களாகவும், அதை முன்மாதிரிப்படுத்த முடிபவர்களாகவும் காணப்படுவோம். அநேக செல்வாக்குகளினால் (செயல் விளைவுகளினால்) சுயநலம், பேராசை மற்றும் பொறாமையின் ஆவியானது உருவாகுவதுபோன்று, உண்மையான நட்பினையும், உண்மையான அன்பினையும், இருதயம் மற்றும் தலையின்/மனதின் சிறந்த பண்புகள் அனைத்தையும் உருவாக்கும் செல்வாக்குகளானது, கர்த்தரிடமிருந்து வருபவைகளாகக் காணப்படுகின்றன.

முந்தின பாடத்தில் எவ்வாறு யோனத்தான், தனது தந்தையாகிய இராஜாவிற்கும், தாவீதிற்கும் இடையில் சமாதான காரணராய்ச் செயல்பட்டார் என்பதை நாம் ஏற்கெனவே கவனித்திருக்கின்றோம். இன்றைய பாடமானது, யோனத்தான் ஓர் உண்மையான நண்பனெனச் செயல்பட்ட மற்றுமொரு சந்தர்ப்பத்தின்மீது, நமது கவனத்தைத் திருப்புகின்றதாய் இருக்கின்றது. தாவீது தனது ஜீவன் அபாயத்தில் காணப்படுகின்றதென உணர்ந்தவராக, தனது பயங்களைக்குறித்து யோனத்தானிடம் தெரிவித்தார். யோனத்தானோ, தனது தந்தை தன் வாக்கை மீறப்போகின்றார் என்பதை அறிந்து அதிர்ச்சிடைந்தார், அதேசமயம் தாவீதின் மனப்பான்மையினைக் கண்டு மனங்கவரப்பட்டார். அமாவாசியின் பண்டிகை சமீபித்திருந்தது; தாவீது, இராஜாவின் பந்தியில் இருக்கும்படிக்கு எதிர்ப்பார்க்கப்பட்டார்; பந்தியில் இராஜாவாகிய சவுல் நடுவிலும், இளவரசனாகிய யோனத்தான் வலது பாரிசத்திலும், சேனாதிபதி இடது பாரிசத்திலும், தாவீது நான்காம் ஸ்தானத்திலும், இராஜாவிற்கு எதிர்புறமாக அமர வேண்டியிருந்தார்கள். இரண்டு நண்பர்களுக்கிடையே பண்ணப்பட்டிருந்த ஏற்பாட்டின்படி யோனத்தான், தனது தந்தையினுடைய நோக்கங்களைத் திட்டவட்டமாய் உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு, காரியத்தைத் தாவீதிற்குத் தெரிவிக்க வேண்டியிருந்தது.

பண்டிகையினுடைய முதலாம் நாளில், யோனத்தான் தன் தகப்பனுடைய கவனத்தைத் தாவீது உட்காரும் இடத்தின்மீது திருப்ப முயற்சித்தும், இராஜா எதுவும் பேசாதிருந்தார். பின்னர் இராஜா தாவீது எனும் பெயரை வெறுப்பதுபோன்று, ஈசாயின் மகன் வராதுபோனது என்ன என்று விசாரித்தார். தனது அனுமதியின் பேரில் தாவீது பெத்லெகேமில் பலியிடச் சென்றுள்ளார் என்று யோனத்தான் பதிலளித்தார்.

இந்தத் தருணத்தில் தாவீதைக் கொன்றுபோடுவதற்குரிய இராஜாவின் நோக்கம் முறியடிக்கப்பட்டுவிட்டதாகத் தோன்றுகிறது; மேலும், தான் மிகவும் உண்மையாய் நேசித்த தனது குமாரனின்மீது கோபத்தின் ஆவேசத்தை வெளிப்படுத்தினார். தனது குமாரனை அடங்காத குமாரன் என்றும், அவன் தாய்க்கு அவமானமானவன் என்றும் கூறி, இப்படியாக அவன் தன் குமாரன் இல்லை என்று இராஜா தெரியப்படுத்தினார். தனது கோபத்தில் இராஜா தன் குமாரன்மீது ஈட்டியை எறிந்தார்; அவரைக் கொல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் இப்படிச் செய்யாமல், தன் கொடிய பொறாமையினால் உண்டான கோபத்தை வெடித்துக் கொட்டினவராக மாத்திரம் காணப்பட்டார். யோனத்தானுடைய பிரதியுத்தரமானது, தனது நண்பன் நிமித்தம், தான் நஷ்டப்படப் போகின்றவைகளைக்குறித்து இவர் சிந்தியாமல், தனது நண்பனுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியைக்குறித்தே அதிகமாக இவர் சிந்தித்ததை வெளிப்படுத்துகின்றது. கோபதாபமாய்ப் பந்தியைவிட்டு எழுந்திருந்துபோய், அமாவாசியின் மறுநாளாகிய அன்றையதினம் போஜனம்பண்ணாதிருந்தான்; தன் தகப்பன் தாவீதை நிந்தித்துச் சொன்னது அவனுக்கு மனநோவாயிருந்தது. (1 சாமுயேல் 20:34)

இது அருமையான ஒரு நட்பாகும்; அதாவது பிரச்சனைகளின்போது தனது நலத்தை மறந்துபோய், நண்பனின் நலனுக்கடுத்தவைகளை மாத்திரம் சிந்திக்கும் நட்பாகும். மனித அன்பிற்கும், நட்பிற்கும் அப்பாற்பட்டு வேறுபட்ட விதத்தில், இயேசுவைக்குறித்து: ஒருவன் தன் சிநேகிதருக்காகத் தன் ஜீவனைக் கொடுக்கிற அன்பிலும் அதிகமான அன்பு ஒருவரிடத்திலுமில்லை என்று நாம் வாசிக்கின்றோம் (யோவான் 15:13). இயேசுவினுடைய விஷயத்தைப் பொறுத்தமட்டில், அது பூலோக அன்பிற்கு அல்லது நட்பிற்கு மிகவும் அப்பாற்பட்டதாகக் காணப்பட்டது; ஏனெனில் நாம் பாவிகளாக இருந்தபோதிலும், கிறிஸ்து நமக்காக மரித்தார். இப்படியாகக் கர்த்தர் கிறிஸ்தவர்கள் அனைவருக்கும் முன்மாதிரியை வைத்தார் என்றும், கிறிஸ்தவர்கள் சகோதர சகோதரிகளுக்காகத் தங்கள் ஜீவியங்களை

ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும், ஒருவர் இன்னொருவருக்காக மரிப்பதற்காய் ஆயத்தமாகக் காணப்பட வேண்டும் என்றும் அப்போஸ்தலன் தெரிவிக்கின்றார். இதுவே பரம அன்பு, தெய்வீக நட்பாகும்; இதற்கு நமது கர்த்தர் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களுடைய மாதிரிகளுக்கு அடுத்தப்படியாக, யோனத்தானுடைய அன்பானது உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படலாம்.

உனக்கு இன்னும் அப்பால் இருக்கின்றது அல்லவா?

அடுத்த நாள் காலையில் தன் வீட்டிலிருந்து திரும்பின தாவீது, இராஜாவின் எண்ணங்கள் பற்றின யோனத்தானுடைய கணிப்பை அறிந்துகொள்ளும்படிக்குக் கடந்துவந்தார். யோனத்தான் தனது வில் மற்றும் அம்புகளுடன் ஒரு பெரிய கல்லண்டையில் காணப்படும் வெளி இடத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதும், அம்பை எய்த பின்னர், அம்பு உனக்கு இன்னும் அப்பால் இருக்கிறது அல்லவா? நீ தரித்து நிற்காமல், தீவிரித்துப்போ என்று யோனத்தான் சொன்னால், தாவீது தப்பி ஓட வேண்டும் என்பதே தகவல் என்பதும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்த signal/சைகையாக இருந்தது. இப்படியாகவே செய்யவும்பட்டது. எனினும் நிரந்தரமாகப் பிரியாவிடை கொடுக்க வேண்டும், அதுவும் தனிப்பட்ட தொடர்புகள் எதுவும் இனிமேல் இராது என்ற நிலையில், பிரிந்துபோக வேண்டும் என்பதை, அந்த இரு நண்பர்களினால் எண்ணிக்கூடப்பார்க்க முடியவில்லை. தாவீது ஒளிந்திருந்த கல்லுக்குப் பின்னால், அவரிடம் யோனத்தான் போனார். கிழக்கத்திய பகுதிகளினுடைய வழக்கத்தின்படி, அவர்கள் இருவரும் ஒருவரையொருவர் தழுவி, ஒருவரையொருவர் முத்தம்செய்து பிரியாவிடை பெற்றார்கள்; ஆண்மகன்களுக்கே உரிய பாசத்துடன் இந்த உண்மையான சிநேகிதர்கள் விடை பெற்றுக்கொண்டார்கள்.

இங்குத் தாவீது தொடர்புடைய தேவனுடைய ஏற்பாடுகளின்மீதுள்ள தனத விசுவசத்தினை யோனத்தான் வெளிப்படுத்தினார்; மேலும் என்ன சம்பவித்தாலும் தன்னையும், தன் குடும்பத்தினரையும் தாவீது தயவோடு நடத்த வண்டும் என்று தன்னோடு உடன்படிக்கை ஒன்றைப் பண்ணும்படியாகத் தாவீதினிடத்தில் கேட்டுக்கொண்டவராக: யோனத்தான் தாவீதை நோக்கி: நீர் சமாதானத்தோடே போம், கர்த்தர் என்றைக்கும் எனக்கும் உமக்கும், என் சந்ததிக்கும் உமது சந்ததிக்கும், நடுநிற்கும் சாட்சி என்று சொல்லி, கர்த்தருடைய நாமத்தைக்கொண்டு நாம் இருவரும் ஆணையிட்டுக்கொண்டதை நினைத்துக்கொள்ளும் என்றான். பின்பு அவன் எழுந்து புறப்பட்டுப்போனான். யோனத்தானோ பட்டணத்திற்குப் போய்விட்டான். (1 சாமுயேல் 20:42)

சவுலின் குடும்பத்தினருக்கு நண்பனாக இருப்பதாகப் பண்ணின உடன்படிக்கையினை, தாவீது ஒருபோதும் மறக்கவில்லை என்று வேதாகமச் சரித்திரமானது நமக்குத் தெரிவிக்கின்றது. கிழக்கத்திய வழக்கத்தின்படி, ஒரு புதிய சாம்ராஜ்யம் அதிகாரத்திற்கு வருகிறது என்றால், உடனே இவர்கள் வீழ்த்தப்பட்ட சாம்ராஜ்யத்தினுடைய ஆண்கள் அனைவரையும் முற்றிலும் சங்காரம் பண்ணிப்போடுவார்கள். ஆனால் இப்படியாகத் தாவீது செய்யவில்லை.

கொஞ்ச காலத்திற்குப் பிற்பாடு பெலிஸ்தர்களோடு மேற்கொண்ட யுத்தத்தின்போது போர்க்களத்தில் தன் தகப்பனோடு, யோனத்தானும் மரித்தபோது, தாவீது பின்வரும் அருமையான வார்த்தைகளைத் தெரிவித்தார்:

யோனத்தானே, உயரமான ஸ்தலங்களிலே வெட்டுண்டுபோனாயே.
என் சகோதரனாகிய யோனத்தானே, உனக்காக நான் வியாகுலப்படுகிறேன்;

நீ எனக்கு வெகு இன்பமாயிருந்தாய், உன் சிநேகம் ஆச்சரியமாயிருந்தது;
ஸ்திரீகளின் சிநேகத்தைப்பார்க்கிலும் அதிகமாயிருந்தது.

இச்சம்பவத்தைக்குறித்து வாசிக்கும் யார் ஒருவரும் நட்புறவு தொடர்புடைய விஷயத்தில், ஓர் உத்தமமான, ஒரு சிறந்த, இன்னும் உண்மையான ஒரு நண்பனாக இருக்க ஊக்குவிக்கப்படுவார்களே ஒழிய, மற்றபடி அல்ல என்று நாங்கள் நம்புகின்றோம்; அதிலும் விசேஷமாக யோனத்தானுடைய அன்பு பற்றின இச்சம்பவத்தின் வாயிலாக, கிறிஸ்துவின் அன்பு குறித்தும், கிறிஸ்தவர்கள் தேவனுடையப பிரியமான குமாரனின் சாயலாக வேண்டும் என்ற அறிவுரை குறித்தும், கிறிஸ்தவர்களின் நட்பானது உத்தமமாயும், உண்மையாயும், விசேஷமாய் ஒருவர் இன்னொருவரைத் தாங்குகிறதாயும் இருக்க வேண்டும் என்ற அறிவுரைகுறித்தும், நமக்குக் கிடைக்கும் சமயத்திற்குத்தக்கதாக, யாவருக்கும், விசேஷமாக விசுவாச குடும்பத்தார்களுக்கும், நன்மைசெய்யக்கடவோம் (கலாத்தியர் 6:10) என்ற அப்போஸ்தலனின் அறிவுரைகுறித்தும், கிறிஸ்தவர்களுக்குச் சுட்டிக்காண்பிக்கப்படுவதன் மூலமாக, கிறிஸ்தவர்களும் ஆசீர்வாதம் ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகின்றோம்.